

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

P. C. Olsen: Da jeg ved forrige Behandling af denne Sag erklærede, at jeg vilde stemme for det Vædringsforslag, der var stillet af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), var det under den udtrykkelige Forudsætning, at Vedtagelsen deraf nærmest kunde lede til, at Soldaterne fik det Belsøb, som var foreslaaet at skulle tilfalde dem. Det forekommer mig imidlertid, at vi nu ere komne i en saadan Alemme, at det, hvorledes vi end vende os, ikke ser ud til, at de skulle faae Noget. Derfor har jeg tilladt mig at optage det foreliggende Underændringsforslag, thi det forekommer mig, at det viser en Udvei, og derfor ønsker jeg Afstemning foretaget over det. Dersom det forkastes, stemmer jeg naturligvis, som jeg stemte forrige Gang, men jeg finder, at det er et Forsøg værd, om ikke Ansøelserne kunne samles under dette Underændringsforslag. Den høitærede Regjering har rigtignok hverken udtalt sig for eller imod det, men det er dog et Forsøg værd, om den ikke, naar det vedtoges, vil betænke sig og gaa ind paa Sagen. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Underændringsforslag til Vedtagelse som en Udvei, der muligvis kan bringe Sagen ud af den betænkkelige Stilling, hvori den nu er, og den betænkkelige Stilling, hvori saavel vi som Soldaterne ere, idet disse maatte heller ikke denne Gang faae noget Tillæg, skjøndt der, som det ærede Medlem for Væile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede ved forrige Behandling, er den skjønneste Enighed her i Salen om at unde dem dette Tillæg.

Krigsministeren: Jeg skal kun yttre med Hensyn til det vedkommende Vædringsforslag, at jeg i Genhold til, hvad jeg før udtalte, ikke kan gaa ind paa det, men at jeg paa den anden Side heller ikke skal yttre, at jeg bestemt vil modsætte mig det.

Bojsen: Dette sidste Svær maaske ganske vist overraske os, maaske mere end noget af hvad vi tidligere have hørt fra den høitærede Ministers Side. Det Spørgsmaal, som stilles til en Minister, naar der foreligger en saadan Vædring, kan ikke — forekommer det mig — besværes paa den Maade, at Regjeringen udtaler sig baade for og imod. Der maaske i et saadant Tilfælde vælges en Position, og det saa meget desto mere her, som vi staa over for en saa kort Tidsfrist med Hensyn til Lovens endelige Gjennemførelse. Spørgsmaalet dreier sig om, hvorvidt Lovforslaget skal kunne særes igjennem paa sin fremtidige Vandring, ogsaa i det andet Thing, og en Erklæring, som baade er for og imod, vil ganske vist ikke kunne tilfredsstille Thinget. Jeg kan derfor under disse Forhold ikke

Andet end tilraade det høie Thing at stemme imod dette Forslag, som nu er optaget af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (P. C. Olsen). — Da jeg forrige Gang havde Ordet, glænte jeg at yttre mig med Hensyn til det af den høitærede Krigsminister under Nr. 3 stillede Forslag, som dog det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) allerede havde gjort til Gjenstand for nogle Udtalelser. Det er saa at sige en Reminiscent fra gamle Dage, da man tilspøiede saadanne Paragrafer i de forskjellige Lovforslag, men det er en Praxis, hvorfra vi forlængst ere komne bort. Fremgangsmaaden ved denne, som ved alle andre Love, der indeholde Fordringer om Bevillinger, er den, at disse optages paa den paa-gældende Bevillingsparagraf i Finantsloven, og det maa ogsaa blive Tilfældet her, saaledes at Belsøbet optages paa Lillægbevilningsloven for indværende Aar. At vedtage en saadan Paragraf som den her foreslaaede, vilde være at føre os ind paa en Praxis, som Thinget og Rigsdagen forlængst har forladt.

Krigsministeren: Da min Udtalelse ikke er fundet tydelig nok, skal jeg bestemt gjentage, at jeg ikke kan gaa ind paa det omhandlede Vædringsforslag. Med Hensyn til den lille Pasus, som jeg har foreslaaet tilspøiet Lovforslaget, har jeg troet, at det var rigtigt at optage det saaledes, men da jeg hører, at det ikke mere behøves, skal jeg tage Forslaget tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Vædringsforslag under Nr. 3, var det bortfaldet.

H. Andersen: Jeg forstaaer ikke den høitærede Krigsminister anderledes end, at han ikke vil tiltræde det stillede Vædringsforslag, saalænge det foreligger kun som Forslag, men at han, hvis Thinget vedtager det, da heller ikke vil lægge Lovven nogen Hindring i Veien for at komme ud med en saadan Bestemmelse. Det er mig ikke muligt at forstaa den ærede Ministers Udtalelse paa nogen anden Maade; naar Ministeren siger, at han ikke kan tage imod Forslaget, men heller ikke vil modsætte sig det, maa det nødvendig forstaaes saaledes, at naar Thinget vedtager det, vil Ministeren ikke lægge Lovven nogen Hindring i Veien for at komme ud. Jeg vil derfor af Hensyn til denne Betragtning tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse, thi det stiller sig saaledes for mig, at det er den eneste mulige Udvei, der er tilbage til at kunne staae Soldaterne det Tillæg, hvorom her er Tale, og det er virkelig en ringe Trøst for Soldaterne, at begge Parter fralægge sig Skylden for, at de ikke faae Tillæget, naar de ikke faae det; og det vil sandsynligvis gaa her, som det oftest gaar, at Udenforstaaende ville komme til det Skjøn, at der er nogen Skyld paa begge Sider. Jeg vil